

Talan väckt den 27 januari 2010 — Arkema France mot kommissionen

(Mål T-23/10)

(2010/C 80/61)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Arkema France (Colombes, Frankrike) (ombud: J. Joshua, Barrister, advokaten E. Aliende Rodríguez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artiklarna 1.1 och 2 i kommissionens beslut K(2009) 8682 av den 11 november 2009, i den mån som det berör sökanden, och, i vilket fall, ogiltigförklara artikel 1.1, i den mån som det däri anges att sökanden medverkat till en överträdelse rörande stabilisatorer i tenn mellan den 16 mars 1994 och den 31 mars 1996,
- upphäva de böter som sökanden ålagts att betala enligt artikel 2,
- för det fall domstolen inte helt upphäver de böter som sökanden ålagts att betala, väsentligen sätta ned bötesbeloppet inom ramen för sin fulla behörighet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan yrkar sökanden ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 11 november 2009 (ärende COMP/38.589 — värmestabilisatorer), vari det konstateras att sökanden medverkat till två separata överträdelser av artikel 81 EG (nu artikel 101 FEUF), varav den ena avsåg stabilisatorer i tenn och den andra ESBO-stabilisatorer, och genom vilket sökanden ålaggs att betala böter för vardera produkten.

Till stöd för sin talan anför sökanden följande grunder:

Sökanden hävdar för det första att vid en korrekt tillämpning av artikel 25 i förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ avbryts inte preskriptionstiden till följd av Akzo-målet⁽²⁾, och kommissionens befo-

genhet att ålägga böter för de två överträdelserna var preskriberad enligt tioårsregeln om "dubbel preskription". Sökanden hävdar att kommissionen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att preskriptionstiden avbröts under den tid som förfarandet i Akzo-målet fortgick vid domstolen och den felaktigt fann att den tioårsgräns som föreskrivs i artikel 25.5 i ovan nämnda förordning kunde förlängas i förevarande fall.

Sökanden hävdar för det andra att kommissionen inte har visat att den har ett berättigat intresse av att fastställa att det skett överträdelser för vilka den inte har någon befogenhet att ålägga böter. Sökanden anför nämligen att artikel 7 i förordning (EG) nr 1/2003 ger kommissionen rätt att fastställa att det skett en överträdelse utan att ålägga böter, förutsatt att kommissionen har ett berättigat intresse.

Som tredje grund gör sökanden, oberoende av de två första grunderna, gällande att domstolen ska ogiltigförklara artikel 1.1 i det omtvistade beslutet enligt vilken sökanden skulle ha medverkat till en överträdelse rörande stabilisatorer i tenn under perioden från den 16 mars 1994 till den 31 mars 1996. Sökanden hävdar att kommissionen inte har visat att den har något berättigat intresse av att göra ett sådant fastställande.

Som fjärde grund hävdar sökanden, för det fall domstolen inte helt upphäver de böter som sökanden ålagts att betala, att kommissionen inte har visat att överträdelserna fortgick efter den 23 februari 1999, och att de böter som sökanden ålagts att betala för den andra kartellperioden därför ska sättas ned eftersom överträdelserna varat under kortare tid.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

⁽²⁾ Förstainstansrättens dom av den 17 september 2007 i de förenade målen T-125/03 och T-253/03, Akzo Nobel Chemicals Ltd och Akcros Chemicals Ltd mot kommissionen (REG 2007, s. II-3532).

Talan väckt den 26 januari 2010 — Euro-Information mot harmoniseringsbyrån (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Mål T-28/10)

(2010/C 80/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Européenne de traitement de l'information (Euro-Information) (Strasbourg, Frankrike) (ombud: advokaten A. Grolée)